

ע"פ 9185/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 9185/18

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו מיום 12.11.2018 בת"פ
68352-01-18 שניתן על-ידי כבוד השופט ב' שגיא

תאריך הישיבה: כ"ד בשבט התשע"ט (30.1.2019)

בשם המבקש: עו"ד אורי בן נתן; עו"ד מעיין שמחון

בשם המשיבה: עו"ד קובי מושקוביץ

החלטה

1. זוהי בקשה לעיכוב ביצועו של עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש על-ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ביום 12.11.2018 (ת"פ 68352-01-18, השופט ב' שגיא). הבקשה מכוונת להפסקת ריצוי המאסר שבו המבקש כבר החל על מנת לאפשר לו לשהות בקהילה טיפולית המתאימה לצרכיו עד להכרעה בערעור שהגיש על גזר דינו.
2. המבקש הורשע בבית המשפט המחוזי ביום 17.7.2018, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, על סמך הודאתו. ביום 12.11.2018 ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש, שבמסגרתו הושת עליו, בין היתר, עונש של 40 חודשי מאסר בפועל. המבקש נעצר כבר בחודש ינואר 2018, ותקופת מאסרו נמנית מראשית מעצרו.

3. הבקשה נדונה בפני ביום 30.1.2019. המבקש מיקד את טענותיו בנסיבות חייו הקשות, שעליהן דומה כי אין חולק. המבקש סובל מפגיעות רפואיות שונות שמקורן בתאונת דרכים שעבר, ואשר בשלן הוא מרצה את מאסרו במרכז רפואי של שירות בתי הסוהר (להלן: מר"ש). לטענת המבקש, המר"ש אינו מקנה לו אפשרות להשתלב בתוכניות גמילה טיפוליות המתאימות לצרכיו. כך, על-פי הנטען, סוכלה הערכתו של בית המשפט המחוזי בגזר הדין שניתן שלפיהם "ככל שהנאשם מעוניין לשקם עצמו, ניתן יהא לעשות כן במסגרת שרות בתי הסוהר". תקווה זו אינה מתממשת, כך נטען.

4. המדינה הביעה את התנגדותה לבקשה הן בתגובתה מיום 29.1.2019 והן במהלך הדיון בפני. המדינה מציינת כי לעורר עבר פלילי מכביד, כי הוא ריצה בעבר עונש מאסר בן 54 חודשים שבמהלכו אף עבר הליך טיפולי ארוך. עוד טוענת המדינה כי המבקש אינו עומד בנטל להוכיח כי עניינו נכנס בגדר המקרים החריגים המצדיקים עיכוב ביצוע של עונש מאסר בפועל שריצויו כבר החל. המדינה מוסיפה וטוענת כי החלטתו של בית המשפט המחוזי לדחות את הבקשה לשחרר את המבקש לטיפול בקהילה סגורה נבעה ממכלול נסיבותיו, ולא רק מהאפשרות שאותה ציין לקבלת טיפול במסגרת שירות בתי הסוהר.

5. לאחר שבחנתי את הדברים אני סבורה שדין הבקשה להידחות. נסיבותיו של המבקש אכן אינן קלות. עם זאת, כידוע, במקרים בהם החל ריצויו של עונש המאסר בפועל נדרשים טעמים מיוחדים כדי להצדיק את קטיעתו ולהורות על עיכוב ביצוע שלו (ע"פ 2202/17 חסארמה' מדינת ישראל, פסקה 12 (22.3.2017)). אני סבורה כי אין מדובר באחד מאותם מקרים חריגים שבהם מתקיימת הצדקה כאמור.

6. עם זאת, בשים לב למכלול הנסיבות אני מורה כי הערעור הנסב גם על נסיבותיו האישיות של המבקש, יישמע לא יאוחר מסוף חודש אפריל 2019. למותר לציין כי הליך הערעור עצמו מתאים יותר לבחינת השאלה של האפשרויות הקיימות לשילובו של המבקש בטיפול בתקופת מאסרו.

7. סוף דבר: הבקשה נדחת. הערעור ייקבע לדיון כאמור בפסקה 6.

ניתנה היום, כ"ו בשבט התשע"ט (1.2.2019).

ש ו פ ט ת